

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

ZDROJ POČÁTEK ZNOVUZROZENÍ

Kateřina Bébrová

Plzeň 2019

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra designu
Studijní program Design
Studijní obor Design kovu a šperku

Bakalářská práce

ZDROJ POČÁTEK ZNOVUZROZENÍ

Kateřina Bébrová

Vedoucí práce: Doc. M. A. Petr Vogel

Katedra designu

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2019

Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracoval(a) samostatně a nejedná se o plagiát.

Plzeň, září 2019

.....

podpis autora

Poděkování

Tímto bych ráda poděkovala panu Doc. M. A. Petru Vogelovi za odborné vedení při zpracování bakalářské práce. Mgr. Mirce Veselé za dílenské rady. M. A. Dušanovi Brozmanovi za inspirující přednášky. A v neposlední řadě skupině dveperly, mým přátelům a rodině, kteří mi dodávali sílu a inspiraci až do samého konce.

Obsah

1. REŠERŠE ZVOLENÉHO TÉMATU	11
1.1. Téma a důvod jeho volby	11
1.2. Příprava / Rešerše	12
1.3. Cíl práce	13
2. REFLEXE A DOKUMENTACE DÍLA	18
2.1. Vývoj díla	18
2.2. Důvod zvoleného materiálu	19
2.3. Proces tvorby	21
3. POPIS DÍLA	22
3.1. Popis díla	22
3.2. Reflexe	23
4. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	25
a) Knižní a periodická literatura	25
b) Internetové zdroje	25
5. RESUMÉ	26
6. SEZNAM PŘÍLOH	27

1 REŠERŠE ZVOLENÉHO TÉMATU

1.1. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Tématem mé bakalářské práce je ZDROJ POČÁTEK ZNOVUZROZENÍ. Šperk, který jsem vytvořila, prochází cestou, jenž tato témata zahrnuje a vyvolává.

Ve své práci jsem se zaměřila nejen na samotný šperk, ale také na emoce, které má sám vyvolávat.

Zdroj je pro mne něco jako nástroj, skrze který dochází ke vzniku. Zdrojem pro samotný šperk je materiál, z něž je vytvořen. A sám šperk představuje zdroj. U mé práce tedy šperk jako zdroj / nástroj přinášející nepřeborné množství emocí.

Skrze zdroj může dojít ke vzniku a tedy i počátku. **Počátek** představuje pouze krátkou chvíli na začátku vývoje a nelze jej nikdy opakovat, je jedinečný. Východ slunce může běžnému pozorovateli připadat každý den stejný, ale není tomu tak. Stejně se proměňují emoce, které při pohledu na mou práci propuknou ve velké intenzitě, v různých nástupech, ale při následujících pohledech na šperk se už nikdy nebudou opakovat stejně.

Znovuzrození pro mne představuje obnovu, očištění a nový úhel pohledu. Teprve poté co pozorovatel poznávající mou práci zjistí, jak se věci ve skutečnosti mají, dojde k očištnému poznání a získá zcela nový úhel pohledu. Vidí stejný a přece jiný šperk, než na začátku. Dostal se na nový počátek, vnímá vše odlišně.

V mé práci nejde tedy jen o jedno z hesel. Pro mne a mou práci jsou tato hesla tak provázána, že na sebe přirozeně navazují. Této přirozené linie bych chtěla dosáhnout i ve své práci.

1.2. PŘÍPRAVA / REŠERŠE

Po výběru tématu jsem se začala zabývat způsobem jeho zpracování. Inspiraci jsem hledala v pracích a myšlenkách dnešních i dřívějších umělců. Mezi umělce, kteří mě zaujali se řadí Walter de Maria, Richard Serra, Vratislav Karel Novák a Miriam Abramovič.

Zaujali mě především základní myšlenkou svých děl. Zaměřili se na psychiku diváka. Vyvolání jakýchkoliv emocí, bez ohledu na to zda budou pozitivní či negativní. Ve snaze vyvolat silné emoce se nezdráhali použít cokoliv od mohutnosti rozměrů, přes druhy materiálů až k sebeničení.

Například Walter de Maria a jeho dílo „Bed of Spikes“ mnohým divákům vzalo klidný spánek. (Viz příloha č.1) Jeho díla jsou vystavena volně v prostoru, bezpečnou vzdálenost si určuje sám divák. Tím se umocňuje pocit nebezpečí, vždyť stačí jen chvilka nepozornosti.

Také Richard Serra pracoval s psychologíí. Návštěvníci jeho výstav museli svým podpisem ztvrdit, že vstupují na vlastní nebezpečí. Pracuje s průmyslovými materiály, u nichž zdůrazňuje jejich sílu a jiné fyzikální vlastnosti. Obklopí vás touto masou a nechá vás zaplavit pocitem, že jí budete v příštím okamžiku zavaleni. U některých objektů jakoby někdo zastavil čas v okamžiku, kdy se začaly hroutit. Informace o fyzikálních silách, dokonalém vyvážení i fakt, že se již mnoho lidí pohybovalo kolem těchto objektů před vámi, z vás nesejmou onen tíživý pocit. Nevidíte žádné ukotvení či stopy po zapuštění do země a to vaše obavy jen umocňuje. Tvary a umístěním ovlivňuje vnímaný prostor. Vyvolává obavy, ale i touhu objevovat co je za další zákrutou. Je to fascinující i strašidelné zároveň. (Viz příloha č. 2, 3)

Mariana Abramovič se liší způsobem vyjadřování a pojmání umění. Zaměřila se na lidské tělo. Často balancovala na hraně. Pud sebezáchovy u ní byl zcela potlačen a od totálního zničení jí zachraňovali blízké osoby. Není jisto, zda-li by se v ní pud sebezáchovy probudil, nebo by byla schopná zemřít pro umění. Divák byl svědkem jistého sebeničení. A aniž by bylo ohroženo jeho vlastní bezpečí, skoro až cítí bolestivé činy Mariany Abramovič. S tímto psychologickým vlivem počítá a vyvolává v divákovi nepřeborné množství emocí, které působí až matoucím dojmem. (Viz příloha č. 4, 5)

A v neposlední řadě Vratislav Karel Novák. Jeho šperkařské práce a drobné plastiky jsou často založeny na kinetických prvcích a téměř chirurgické přesnosti, čistotě a chladnosti. Výtvarné dílo je intenzivně propojeno s lidským tělem. Vzniká mezi nimi hra a lidské tělo se stává součástí šperku. Dostává se na hranici tvorby šperku. Sám také zpracoval sérii šperků ze skleněných střepů a kovových strun. Zde jakoby vrcholí propojení výtvarného díla s lidským tělem. Šperky připomínají zranitelnost lidského těla a probouzí adrenalin jak v nositeli, tak v divákovi. (Viz příloha č. 6) Navazuje fotografiemi jako *Agrese* a *Ohrožení*, kde mimo to zpracovává dotek světla na lidském těle. Přivádí nás k myšlence, co by se stalo, kdyby se modelka špatně pohnula. Přesto, že je zachycen okamžik, kdy je vše v pořádku, vyvolávají obrazy úzkost až palčivou bolest. (Viz příloha č. 7) Jeho práce pro mě byla velmi směřovatelná.

Umělci, kterými jsem se inspirovala, se zaměřili především na pud sebezáchovy, vložení důrazu do materiálu a vyvolání adrenalinu. Na základě studování těchto umělců a s cílem vyvolat silné emoce jsem se rozhodla vložit hlavní důraz na použitý materiál. Využít jeho možnosti a pracovat s ním tak, aby byl působivější. Zároveň jsem navázala na zkušenosti z předešlých prací, kde jsem pracovala se sklem a iluzí.

1.3. CÍL PRÁCE

Cílem mé práce, bylo vytvoření sedmidílné sady šperků a objektů. Jako téma jsem si zvolila zdroj, počátek a znovuzrození, kde všechna tři hesla provázejí mou práci. Každé z hesel představuje a shrnuje část procesu. Procesu seznamování diváka s mou prací, od prvního pohledu až po odhalení a poslední úvahu. Tento či podobný proces prožíváme během svého života neustále, když narazíme na něco nového. Již od doby, kdy vyrůstáme z dětského světa, až do našich posledních dnů. I když tento proces prožíváme pokaždé v různé intenzitě, s různými emocemi a následky, nikdo se mu nevyhne. Chtěla jsem tento proces zvýraznit. A snad i poukázat na to, že si nelze pouze jednoduše vytvářet předsudky. Protože někdy opravdu není vše tak, jak se zdá.

„Všichni tíhneme k tomu, že přijímáme konvenční tvary nebo barvy jako jediné správné. Děti si někdy myslí, že hvězdy musí být hvězdíkové, ačkoli přirozeně takové nejsou. Lidé, kteří trvají na tom, že na obrazu musí být nebe modré a tráva zelená, se v mnohém od těchto dětí neliší. Rozhořčují se, když na obrazu vidí jiné barvy, avšak snažíme-li se zapomenout na všechno, co jsme o zelené trávě a modrém nebi slyšeli, a díváme-li se na svět tak, jako kdybychom právě přiletěli s nějakou výpravou z jiné planety a uviděli ho poprvé, zjistíme možná, že věci mají barvy zcela překvapivé. Malíři si někdy připadají, jako by se takové objevitelské výpravy účastnili. Chtějí vidět svět úplně nově a zavrhnout přijaté představy a předsudky, že pleť je růžová a jablka jsou žlutá nebo červená. Není lehké zbavit se takových předem stanovených názorů, avšak umělci, kterým se to podaří, vytvářejí často ta nejzajímavější díla. Právě oni nás učí vidět v okolní skutečnosti novou krásu, o jaké se nám dříve ani nesnilo. Budeme-li se jimi řídit a učit se od nich, pak se i pohled z okna může stát vzrušujícím dobrodružstvím.“¹

Touto bakalářskou prací jsem navazovala na své dvě předešlé klauzurní práce.

Na volné téma z roku 2018, kdy jsem zpracovávala pocit při náhlém pádu a podobné nehodě. Zde jsem vycházela z vlastní zkušenosti pádu na lyžích. Pro pozorovatele vypadal pád nebezpečně. Já však překvapivě zažila silný, intenzivní pocit odhmotnění a volnosti. Byl to pro mě šokující zážitek, který mě naprosto pohltit. Toužila jsem tyto pocity zažít znovu, proto jsem se někdy chovala příliš neopatrně. Byl to jakýsi druh adrenalinu, který pochopí asi jen ten, kdo něco takového zažil. Vše jsem se snažila převést do hmotné podoby. Vytvořit iluzi, kterou odhalíte až poté co se odvážíte věci zkusit. (Viz příloha č.8)

Dále jsem navazovala na práci na téma Únor 48 – Hranice. Vznikla jakási Hra. Kostka se silnou kostrou a pohybuujícími se kousky střepeů z lup. Na první pohled jde o nevinnou hru, kde je člověk strůjcem. Zkoumá, hraje si a zjišťuje, při kterých úhlech a pohybech se tvoří zajímavé spojení střepeů lup a deformace viděného. Neuvědomuje si, že při neopatrnosti se může sám zranit. Bude se chovat stejně, přirovnáme-li střepe lup k rozbitému soukromí, pohyby s nimi k manipulaci a deformaci faktů a kostku k hranici?

1 GOMBRICH, E. H. Příběh umění. Praha: Argo, 1997. ISBN 80-7203-143-0.

Napadne ho, že možná jemu samotnému bylo vniknuto do soukromí, aniž by si toho byl vědom? Díky charakteristickému tvaru čočky nám lupa zvětšuje realitu. A dle jejího použití můžeme sledovat i být sami sledováni. Z této práce chci využít především zkušenosti práce s pravým sklem. (Viz příloha č. 9)

V bakalářské práci jsem se rozhodla spojit a posunout tyto práce dál. Využít nové technologické možnosti a rozvinout myšlenku odhmotnění.

Rozhodla jsem se vytvořit jakousi iluzi a poukázat tím i na to, že není vše tak, jak se na první pohled může zdát. Vytvořit sérii objektů / šperků, které budou vypadat jako by byly ze skleněných střepeň. Ale ve skutečnosti budou zhotoveny z pružného epoxidu.

Typ šperků byl volen tak, aby byl umístěn na nějakém citlivém místě těla. A střepeň jsou v takovém úhlu, aby na citlivá místa mířili ostrým hrotem. Toto spojení by mělo jak v nositeli tak především v pozorovateli vyvolat intenzivní pocity. Předpokládám, že střepeň skla na holé nechráněné kůži ve spoustě lidech evokuje úzkost, znepokojení, nebezpečí a podobné emoce. Namířením střepeň ostrou hranou na tělo, chci docílit znásobení oněch pocitů.

Mým záměrem však nebylo vyvolat jen tyto negativní pocity. Důležitý je proces seznamování s objekty, odhalování skutečnosti a s nimi provázané emoce. Ty se mění a vyvíjejí při bližším seznamování s předmětem a pozorovatel tak bourá své vlastní představy. Jak se říká sundat si růžové brýle, shodit závoj iluze a objevit nový úhel pohledu.

Proces seznamování s objekty a postup emocí by mohl být následující:

Při první pohledu na šperky, se u pozorovatele dostaví vlna znepokojení a úzkosti. Za nimi může následovat až vyložený odpor k samotné situaci. Snad donutí člověka i zapřemýšlet nad tím, co nositele takového šperku přimělo vzít si ho na sebe? A představa, že by něco takového měl sám pozorovatel na sobě, je pro něj tak nepříjemná, že cítí až palčivý dotek střepeň na jeho vlastní kůži. Díky tomu zauvažuje nad sebezničujícími sklony člověka s těmito šperky na těle.

Avšak ve většině z nás se probudí zvědavost. Pokud pozorovatele tato zvědavost donutí prozkoumat tyto šperky zblízka a osahat si je, bude zajisté překvapen, šokován a možná i trochu zklamán z pravdy.

Po delším zkoumání šperků a objevování každého detailu, pocítí odpor a vztek, že se nechal tak primitivně oklamat.

Po úvaze nad smyslem těchto šperků, jako by mu bylo snad i líto, že nezahnal lidskou touhu po zkoumání a raději nezůstal v naivní nevědomosti. Ačkoli by si přál být opět na bláhovém počátku, jakmile je odhalena pravda nelze se vrátit.

Po tomto všem se otevírá nový prostor. Prostor pro diskuzi o vlně emocí, které nás zasáhli, o práci samotné, o našem názoru. Můžeme tak objevit nový úhel pohledu a všemu lépe porozumět.

Každý člověk je jiný, má jiné názory, postoje, pochází z rozdílného prostředí. Utváří nás naše okolí, zážitky a to s čím či s kým jsme přišli do kontaktu. A tak se i pocity spojené s mými šperky a jejich následný vývoj bude lišit. Přesto všichni bez výjimky tyto pocity prožíváme. V různých tempech a nástupech, s různými důsledky, ale prožíváme.

Až po tomto všem se můžeme dostat na pozici nositele šperku, který již samozřejmě ví, o co tu jde. Sám dobře ví, že mu šperky neublíží i když podle reakcí nevědoucího okolí by měly. To, že jen on ví jaká je pravda v něm vyvolá pocit jedinečnosti. A snad i jistou dávkou adrenalinu, jelikož si užívá pohledy a reakce pozorovatelů.

Mým cílem bylo vytvoření sady objektů s parametry pro nositelný šperk, vhodných k mnoha příležitostem, které vyvolají nepřeborné množství silných emocí.

Celou práci doprovázím sérií fotografií.

Celou scénu jsem zasadila do koupelny staršího, strohého, typu. Touto strohostí a neosobností a chladností celého prostředí chci podtrhnout chladnost skla. Křehká ženskost působí naopak v kontrastu se šperky i koupelnou, jako růže na smetišti.

Mým záměrem nebylo vyvolat jasnou bolest, ani šperky podat suverénně jak by bylo foceno sklo. Chtěla jsem vytvořit poutavé a mrazivé situace zároveň.

Jak již jsem psala, dívka je v kontrastu se šperky. A to jak svou ženskostí, tak oddaným výrazem. Chtěla jsem, aby se divák zamyslel nad fotografiemi podobně jako, když spatří šperk ve skutečnosti, přirozeně.

S lehkým šmráním, že něco tam nehraje. Proč dívka nemá obličej zkřivený bolestí? Že by jí to bylo příjemné? Nebo je již zcela oddaná čemukoli?

A právě tato nejasnost, kontrast ho možná donutí podívat se na šperky osobně.

Tato práce se mě velmi dotýká, snak jako kdybych zpracovávala práci sama o sobě. Tudíž jsem i volbu druhu fotografie a výběru scény dělala též velmi osobně. Jsou tedy takové, jak odpovídají mé představě a mým pocitům z této práce.

Je samozřejmě přirozené, že jak z práce samotné, tak z fotografií, bude mít každý jedinec různé pocity a budou na něj působit rozdílně. Co je pro někoho odporné je pro jiného chladný čajíček. To jen dokládá důkaz, že každý jsme jiný a zde se nabízí diskuse nad touto prací.

I kdyby někdo nepociťoval ani zdaleka průběh pocitů jaké jsem již popsala, ale zamyslí se nad mou prací jako takovou, tématem či důvodem, bude i to pro mne úspěch. A splnění mého cíle.

Též u etují jsem chtěla lehce podpořit myšlenku iluze. Kde i člověk co nese nebo vidí krabici, si automaticky bude myslet, že uvnitř je křehké sklo. A již při otevírání se tak ke šperkům bude chovat.

Etuje je složená z obyčejných papírových krabic s nálepkou „Pozor sklo“. V podobné formě je nám tento přístup znám z pošty. Šperky jsou do krabic jednoduše položené na nafouklých polštářcích, bez jakékoliv větší ochrany. Protože šperky jsou dosti odolné, je tento způsob uložení dostačující. A při prvním pohledu bude působit paradoxně, že v krabici s nápisem „Pozor sklo“ jsou předměty uloženy „ledabyle“.

2. REFLEXE A DOKUMENTACE DÍLA

2.1. VÝVOJ DÍLA

Na začátku jsem měla jasnou představu, jak má soubor šperků vypadat. Ta se postupem času, vlivem práce na samotných špercích a objevením nových zdrojů a podnětů, měnila až k finální verzi.

Na počátku jsem se zaměřila na šperk jako takový. Navrhla jsem šperk, ve kterém jsem se snažila objevit mé téma. Tento směr postupu se však pro celkový vzhled šperků ukázal jako nepříliš vhodný. Samu sebe jsem tak omezovala. Měla jsem přesně daný tvar, se kterým jsem dále nepracovala a neměnila jej. Místo toho jsem ohýbala a přizpůsobovala téma. Bylo to omezení mé kreativity, výběru materiálu a dalších klíčových prvků. Proto jsem se rozhodla tento směr opustit.

Důraz jsem poté vložila do myšlenky tématu. Tou je vyvolat jedinečný, nezapomenutelný dojem, jak v nositeli šperku, tak v náhodném divákovi. Nikoho nenechat chladným. K tomu jsem musela zvolit vhodný design, jenž vše podtrhne.

Inspirovaná mnohými umělci jsem se rozhodla vytvořit iluzi. Jako vhodný a vystihující prostředek jsem zvolila střep skla. Mohla jsem tak využít i zkušenosti získané z mých předchozích prací spojených se střepy. Vybrala jsem střepy z čirého skla. Neboť právě bílé sklo nás nejvíce obklopuje a tyto střepy jsou tedy nejčastějšími. Zároveň jeho průhlednost navozuje dojem čistoty a lehkosti, tudíž je snadněji kombinovatelný s jinými materiály. Pro vyrobení falešného střepu jsem vybrala epoxid G 500.

Tvorba forem se odvíjela od tvaru a tloušťky střepu, pro který byla dělána. Čím byl střep různorodější, tím složitější byla výroba formy. Tato rozmanitost je nedílnou součástí originality jednotlivých šperků, způsobuje však i časovou náročnost pro celý výrobní proces.

Následné odlévání epoxidem mělo podobný průběh. Čím byla forma složitější a hlubší tím náročnější bylo odlévání. Složité tvary bylo někdy třeba zpracovat vícekrát, než bylo dosaženo kúžené podoby.

V neposlední řadě jsem se musela rozhodnout pro finální vzhled a typ uchycení jednotlivých částí. Byla jsem si vědoma, že způsob uchycení a umístění ovlivní, jak bude šperk působit na nositele a diváka.

Navázala jsem na předchozí práci, ve které jsem pracovala s pravými střepy. Poučena předchozími technickými zkouškami jsem zvolila konkrétní typ uchycení. Působící jednoduše pro všechny střepy typově stejný, ale vždy přizpůsobený konkrétnímu tvaru.

Jelikož jsou odlité střepy mnoha tvarů, velikostí a šířek bylo nutné vyrobit každé uchycení zvlášť. Přímou na míru konkrétnímu střepu, jednotlivě a postupně, aby na dané tvary pasovali.

Za materiál pro uchycení jsem zvolila bílou mosaz. Její vlastnosti i vzhled vyhovují technickým i ideovým požadavkům. Způsob uchycení mi umožnil široké spektrum kompozic a seskupení. Jednotlivé šperky jsem tak mohla tvarem, velikostí a množstvím střepů přizpůsobit, aby lépe pasovaly na konkrétní části těla, více vynikly a byly fyzicky únosné.

Celý soubor je tedy sjednocen myšlenkou i materiály. Avšak vytvoření jednodušších i složitějších seskupení vytváří pestrost a originalitu jednotlivých šperků.

2.2. DŮVOD ZVOLENÉHO MATERIÁLU

Jak jsem již zmínila, v předešlých pracích jsem pracovala jak s pravým sklem, tak s dvousložkovými epoxidy. Když jsem začala hledat materiál, pro mou bakalářskou práci, který by splňoval veškeré potřebné parametry, čerpala jsem i z těchto zkušeností.

Hledala jsem čirý, nežloutnoucí, měkký, lesklý materiál, který je schopný přenést i nejdrobnější detaily a zároveň má nízké nároky na zpracování.

V předešlé klauzurní práci na volné téma jsem právě takový materiál hledala. Bohužel jsem žádný takovýto materiál neobjevila. Naopak mnou zkoušené materiály měly mnoho technických nedostatků a na konečném produktu způsobovali mnoho kazů a problémů.

Musela jsem hledat dál a podařilo se mi najít Epoxid G500 s volitelnou tvrdostí uschlého materiálu. Doba zpracovatelnosti je až 6 hodin. To mi poskytlo dostatek času na odstranění vzduchových bublinek, které v kapalném skupenství epoxidu vznikají jako vedlejší efekt přípravy materiálu. A také i dostatek času pro soustředěné nalévání do forem nejrůznějších tvarů.

Absolutní doba uschnutí však činí až 72 hodin v závislosti na množství odlitého materiálu a okolní teplotě. Tato skutečnost poněkud pozdržela technické zkoušky i finální odlévání. I přes tento fakt tento materiál vyhovoval mým požadavkům a také od jiných uživatelů měl výbornou recenzi. Podmínky přípravy, ale nejsou nijak náročné. Je proto vhodný pro průmyslové i soukromé využití.

Zkoušela jsem odlít střepy i z jiného materiálu než jen ze skla. Vytvořit například falešné střepy z bílého porcelánu. Avšak po několika pokusech jsem zjistila, že jiné materiály zcela neodpovídají mým představám a rozhodla jsem se odlité střepy ponechat v čisté formě. Tedy limitovat to jen na střepy ze skla.

Pro výrobu forem byl jasnou volbou čínský silikon, se kterým jsem měla mnoho pozitivních zkušeností. Dokáže sejmout a zachovat i ty nejmenší detaily. Zároveň je dostatečně pružný, aby i vyndávání střepů skla z odlité formy bylo bezproblémové. Doba tuhnutí je poměrně krátká. Následně s ním lze ihned pracovat. Bylo třeba provést několik zkoušek, abych si ujasnila, co vše si ještě mohu dovolit či jaký typ, velikost a hloubka formy bude nejvhodnější.

K uchycení jednotlivých střepů jsem zvolila bílou mosaz. Na rozdíl od žluté mosazi barevně odpovídá myšlence. Podporuje imitaci pravých střepů ze skla a spoluutváří čistý vzhled celku. Oproti stříbru je dostatečně pevná. Bílou mosaz jsem nechala v matné podobě, aby kontrastovala s lesklým střepem.

2.3. PROCES TVORBY

Po prvních materiálových zkouškách a zvolení všech potřebných materiálů, jsem mohla pokračovat k fázi odlévání.

Nejprve jsem si našla a vytvořila skleněné střepy velikostí a tvarem odpovídající mé představě. Konkrétně jsem použila střepy ze skleněných tabulí, lahví, zavařovacích sklenic a různých skleniček i zkumavek.

Z čínského silikonu jsem vyrobila jednodílné formy pro odlévání. A začala odlévat falešné střepy z epoxidu G 500. Během schnutí jsem stále vytvářela nové formy až jsem postupně odlila střepy o celkové hmotnosti zhruba 1 kg epoxidu.

Po zkouškách pro tvar obruby a uchycení a dalších tvarových zkouškách jsem si vyjasnila, co bude v sadě za druh šperku a na jaké části těla budou zaměřeny.

Obruby jsou tvořeny postupně. Každá má specifický tvar střepu a nedá se tedy vyrábět sériově. Jsou tvořeny vždy z tří dílů - dvou bočnic a jedné vrchní části. Jsou ohýbané do daného tvaru střepu. Následně jsem obruby spájela k sobě dle požadovaného úhlu. Vyčistila a finálně povrchově upravila do matného vzhledu.

Nakonec, aby šperk udržel různé tlaky jsem obruby k střepu připevnila dvousložkovým epoxidovým lepidlem značky Bison.

3. POPIS DÍLA

3.1. POPIS DÍLA

Jak jsem se již mnohokrát zmínila jedná se o 7 objektů / šperků, imitujících pravé střepey zasazených do obrub a k sobě spojených do objektů. Střepey falešného skla jsou zhotoveny z epoxidu G 500. Každý střepe má svou obrubu z bílé mosazi na daném místě, aby po spojení s další obrubou jiného střepeu vznikl objekt s požadavky pro nositelný šperk. Obruby jsou tvarovány dle specifického tvaru střepeu a zhotoveny pájením, jak jsem již popsala v předchozí kapitole.

Šperky jsou zaměřené na různá citlivá místa těla. A to dlaň a mezi prstní prostor, zápěstí, oblast okolo ucha a krk. U oblasti zápěstí a krku se jedná především o místa, kde jsou snadno hmatatelné žíly. Šperky by měli být umístěny především na holou kůži a být s ní neustále v kontaktu, aby zážitek a emoce byly ještě intenzivnější.

V sadě jsou i dvě spony. Ty nemají konkrétní určené umístění. Dají se připnout, jak k výstřihu a tedy k oblasti krku, tak i k rukávu u zápěstí či jiné oblasti ruky. Ač jsou závislé na oděvu, na který se připnou neznamena to, že střepe není v kontaktu s lidskou kůží. První spona má střepe z obou stran a druhá se dá připnou obráceně, střepe k pokožce a z konce oděvu kouká jen špička střepeu.

Neboť o propojení s tělem a lidskou pokožkou jde v mé práci především.

V sadě jsou tyto šperky:

1. OBJEKT - MEZIPRSTEN

Skládá se ze 2 větších střepeů. Kdy jeden pasuje do tvaru dlaně a druhý trčí mezi prsty. Viz Příloha č. 16

2. OBJEKT - NÁRAMEK

Je tvořen z 6 kusů střepeů. Jsou spojené do půlkruhu, který se dá nasadit na ruku díky pružnosti epoxidu a zároveň je dost pevný aby na ruce držel. Největší a nejsilnější ze střepeů je zároveň namířen na žíly.

Viz Příloha č. 17

3. OBJEKT - ZÁUŠNICE

Tvoří ji 3 střepey. Ty obklopují ucho, tak že největší ze střepeů je přes celou zadní část ucha, ten je spojen s malým střepem patřící na vrchní část ucha, který je propojen s posledním střepem sahající do přední části.

Viz Příloha č. 18

4. OBJEKT - NÁHRDELNÍK

Jedná se o 5 střepeů. Jsou poskládány do oblouku. Nasazuje se na zadní část krku, přičemž krajní střepey sahají špičkami do přední, nejcitlivější části krku. Viz Příloha č. 19

5. OBJEKT - PRSTEN

Je sestaven ze 3 menších střepeů. Kdy jeden je v dlani, hrotem směřuje do středu dlaně, druhý na něj navazuje a vkládá se mezi prsty, a třetí je na hřbetu ruky. Dohromady tvoří tvar do písmene U. Viz Příloha č. 20

6. OBJEKT - SPONA

Skládá se ze 2 střepeů usazených proti sobě. Jsou k sobě namířeny do takového úhlu, aby zároveň fungovali jako spona. Tento šperk nemá konkrétní určené umístění, ale vždy jeden střep míří na tělo.

Viz Příloha č. 21

7. OBJEKT - SPONA

Tato spona je jen s 1 střepem. Je připojen k delšímu plíšku tvaru části obruby. Také nemá konkrétní dané umístění a dá se nosit oboustranně.

Viz Příloha č. 22

3.2. REFLEXE

Dnes máme velké možnosti ve výběru snadno dostupných a zpracovatelných materiálů, které jsou na trhu. Tato práce mi je opět přiblížila a stala se i jejich ukázkou.

Technologicky nové materiály jsem využila nejen v této, ale hned v několika svých pracích. Jsem opravdu vděčná, že mi bylo umožněno je použít a mohla jsem tak nahlédnout do tohoto odvětví.

Jedná se o poměrně málo probádané území. Dnešní rychlé tempo vývoje navíc stále přináší nové a nové technologie a materiály. Takže stále bude co objevovat. Byla by škoda je nevyužít.

Šperk už dávno není pouhou ozdobou, znakem bohatství či třídy. Je prostředkem otvírající hranice a rozšiřující obzory. Skrze šperk můžeme objevovat sami sebe i druhé.

Ve své práci jsem se snažila propojit tyto dva faktory. Doufám, že se tím stane někomu inspirací. Podnítí k novým myšlenkám a dodá odvalu nebát se použít nové, příliš neprobádané materiály a technologie. Improvizovat a zkoušet co vše je možné. Já sama nyní vím, že bych s materiálem mohla pracovat jinak a možná i lépe pro daný efekt transparentnosti.

Její síla je také v myšlence a využití psychologie. Psychologie se v oblasti umění objevuje už dlouho. A stále je nevyčerpaným zdrojem. A nejspíš ještě dlouho bude, neboť ani samotné psychologii ještě zcela nerozumíme. I zde se otvírá prostor pro inspiraci. Jak jsme někdy ovládnáni primitivními pudry a zkušenostmi našich předků, aniž bychom si to uvědomovali.

Je těžké říci, jaký přínos bude mít tato práce pro obor šperkařství. To ukáže až čas. Dozajista bude inspirovat.

Mě samotné je tato práce přínosem do budoucna. Jednak myšlenkou, neboť využití psychologie člověka v umění mě vždy fascinovala. A ráda bych v tomto pokračovala i v dalších své tvorbě ve větším i menším měřítku. Podobným i rozlišným zpracováním.

Jednak vědomím, že se v dnešní době dá najít materiál, který bude odpovídat dokonalé představě autora.

V neposlední řadě mi tato práce dodala chuti překvapovat a být překvapena dalšími materiály. Věřím, že v budoucnu ještě budu mít možnost pracovat s dalšími zajímavými materiály.

4. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

1. NOVÁK, Vratislav Karel, KŘÍŽOVÁ, Alena, KŘÍŽ, Jan, Přel. R. Drury, J. Stejskal, 33 SEMESTRY V_K_N_, Plzeň: Knihy 555, 2007. ISBN 80-86660-19-2.
2. KŘÍŽOVÁ, Alena. Šperk od antiky po současnost. Praha: NLN - Nakladatelství Lidové noviny, 2015. ISBN 978-80-7422-311-2.
3. KULA, Daniel a TERNAUX, Elodie. Praha: Happy Materials, 2012. ISBN 978-80-260-0538-4.
4. GOMBRICH, E. H. Příběh umění. Praha: Argo, 1997. ISBN 80-7203-143-0.

b) Internetové zdroje

1. <https://www.artlist.cz/vratislav-karel-novak-875/>
2. <http://www.msb-jablonec.cz/wp-content/uploads/2012/07/2014-12-10-Art+antiques-Mezi-šperkem-a-architekturou.pdf>
3. <http://m.mestojablonec.cz/redakce/tisk.php?lanG=cs&clanek=28829&slozka=76&>
4. <https://www.moma.org/calendar/exhibitions/14>
5. <https://www.moma.org/artists/5349>
6. <https://gagosian.com/artists/richard-serra/>
7. <https://www.ignant.com/2019/02/26/walter-de-maria-the-visionary-artist-responsible-for-the-rise-in-minimalist-art/>
8. <https://www.theartstory.org/artist-de-maria-walter.htm>
9. <http://www.artnet.com/artists/marina-abramovic/>
10. <https://mai.art/>

5. RESUMÉ

I have created seven objects with parameters for a wearable jewel on the topic of Source Beginning Rebirth. I inspired myself by artists such as Serra, Walter de Maria, Abramovič or V. K. Novák. Thanks to them I realised that the power is in a thought which should be supported by a good material and a final appearance. This set of my jewellery should evoke a wave of emotions not only in a person who wears them, but especially in accidental observer. Jewellery which are imitating a real glass and are placed by a sensitive part of a body are inducing a strong emotions. From astonishment to dislike and anxiety, over curiosity and amazement up to disappointment and desire for ignorance. Source is a tool through which are things originated. Thanks source, there can be an origin which also means a beginning of something. Beginning indicates only a short moment at the start of a development and can never be repeated. Rebirth indicates recovery, purification and a new point of view. And that is the last phase of my work. After a spectator comes to the pure knowledge, he gains a completely new point of view. And he can look on other things rebirthly.

The set consists of seven pieces. Two rings, earring, bracelet, necklace and two buckles. Fake glass is founded from Epoxid G500 and the frames are from white brass.

6. SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1 - Walter de Maria, Bed of Spikes, 1968-1969

Příloha č. 2 - Richard Serra, Delienator, 1974

Příloha č. 3 - Richard Serra, Tilted Arc, 1981

Příloha č. 4 - Marina Abramovič, Rhythm 10, 1973

Příloha č. 5 - Marina Abramovič, Rhythm, 1974

Příloha č. 6 - V. K. Novák, čelenka se svislým střepem, 1988

Příloha č. 7 - V. K. Novák, Ohrožení, 1988, Agrese, 1988

Příloha č. 8 - Klauzurní postupová práce 2018, na volné téma

Příloha č. 9 - Klauzurní postupová práce 2017, Hranice

Příloha č. 10 - Proces tvorby

Příloha č. 11 - Bakalářská práce

Příloha č. 12 - Bakalářská práce

Příloha č. 13 - Bakalářská práce

Příloha č. 14 - Bakalářská práce

Příloha č. 15 - Bakalářská práce

Příloha č. 16 - Objekt - prsten

Příloha č. 17 - Objekt - náramek

Příloha č. 18 - Objekt - záušnice

Příloha č. 19 - Objekt - náhrdelník

Příloha č. 20 - Objekt - prsten 2

Příloha č. 21 - Objekt - spona s 2 střepy

Příloha č. 22 - Objekt - spona s 1 střepem

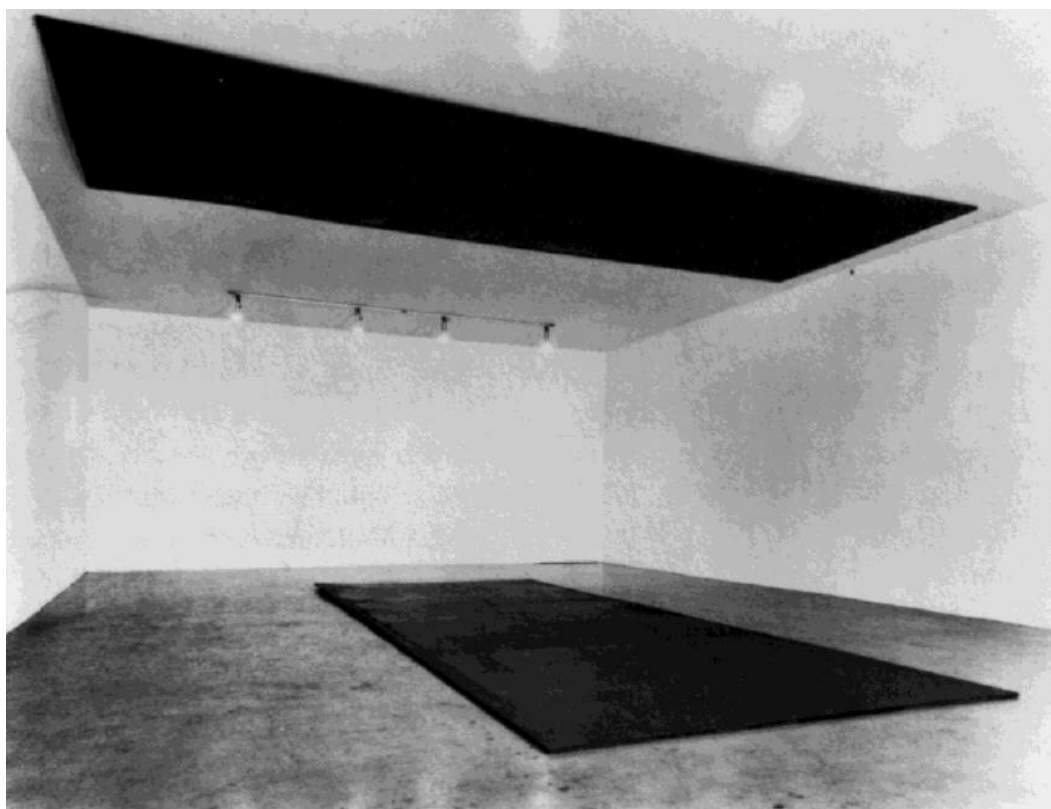
Příloha č. 1

Walter de Maria, Bed of Spikes, 1968-1969

Příloha č. 2

Richard Serra, Delienator, 1974

Příloha č. 3

Richard Serra, Tilted Arc, 1981

Příloha č. 4

Marina Abramovič, Rhythm 10, 1973

Příloha č. 5

Marina Abramovič, Rhythm, 1974

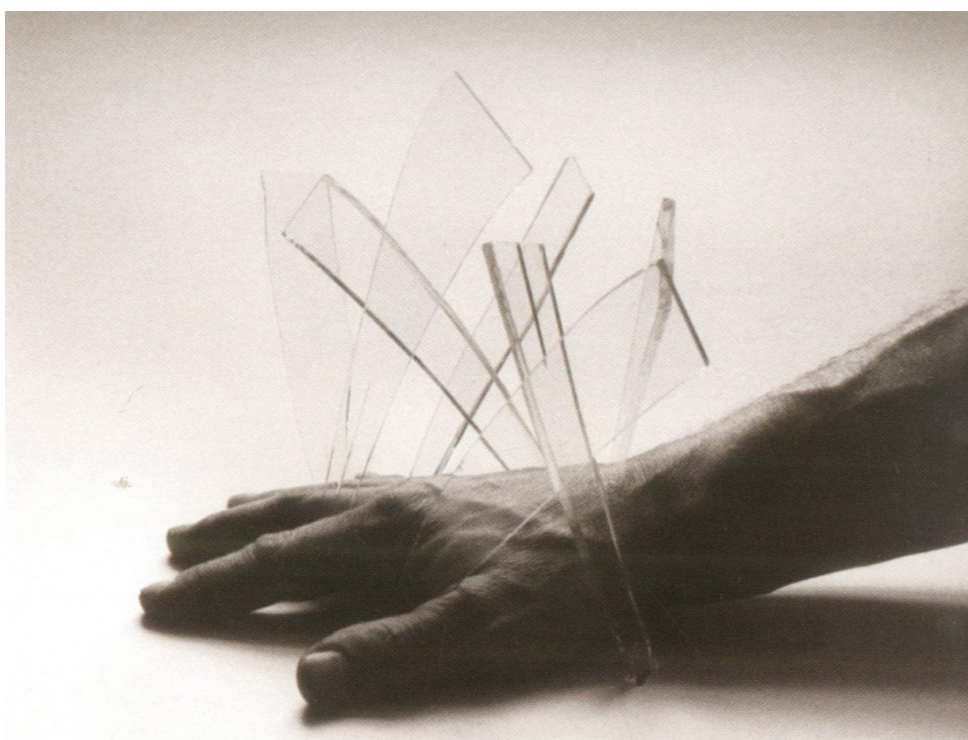
Příloha č. 6

V. K. Novák, čelenka se svislým střepem, 1988

Příloha č. 7

V. K. Novák, Ohrožení, 1988, Agrese, 1988

Příloha č. 8

Klauzurní postupová práce 2018, volné téma

Foto: Veronika Dusilová

Příloha č. 9

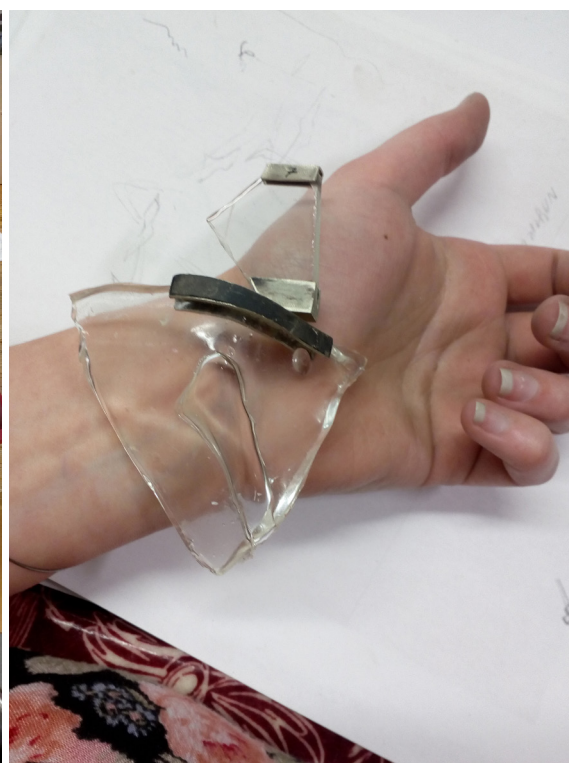
Klauzurní postupová práce 2017, Hranice

Foto: Michaela Benešová

Příloha č. 10

Proces tvorby

Příloha č. 11

Bakalářská práce

Foto: Autor, Hynek Gilík

Příloha č. 12

Bakalářská práce

Příloha č. 13

Bakalářská práce

Příloha č. 14

Bakalářská práce

Příloha č. 15

Bakalářská práce

Příloha č. 16

Objekt - prsten

Příloha č. 17

Objekt - náramek

Příloha č. 18

Objekt - záušnice

Příloha č. 19

Objekt - náhrdelník

Příloha č. 20

Objekt - prsten 2

Příloha č. 21

Objekt - spona s 2 střepy

Příloha č. 22

Objekt - spona s 1 střepem

